

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתייסדה ע"י כ"ק מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....7:13
מוצאי יו"ט.....8:42
שיעורים כסדרן
נ"ך.....שמואל א-כ"ח-כ"ט
בבלי.....שבת ל"ד
ירושלמי.....פסחים ס"ב
תוספתא.....זב"מ ה'
רמב"ם.....נחלות א'

שעה 9, גליון 29 (443)

יום טוב פסח, שעת תש"פ לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט קיינ ברעקל חמץ

דער אר"י הקדוש זאגט אז ווער עס געבט אכטונג נישט צו עסן חס ושלום קיינ ברעקל חמץ במשך דעם גאנצן יום טוב פסח, קען ער זיין פארזיכערט אז ער וועט זיין אפגעהיטן פון עבירות די גאנצע יאר. מענטשן פרעגן אויף דעם א שווערע קשיא, מיר זענען דאך ווי שטארק אידישע קינדער געבן אכטונג נישט צו האבן קיינ ברעקל חמץ אין שטוב; מען ארבעט שווער, מען רייניגט און מען זויבערט, און עס איז ממש נישט מעגליך בדרך הטבע אז עס זאל נאך בלייבן ביי א איד א שטיקל חמץ אום פסח; און פון דעסט וועגן זעט מען אז נישט יעדער איז זוכה צו די גרויסע הבטחה, לייזער פאלט מען יא דורך מיט עבירות אינמיטן די יאר.

דער תירוץ אויף דעם איז אז ווען א איד זאל זיך פרייען א גאנץ יאר מיט דעם וואס ער האט זוכה געווען נישט צו עסן קיינ חמץ אום פסח, ער זאל זיך פרייען מיט דעם וואס ער האט זוכה געווען צו עסן מצה אום פסח, דעמאלט וואלט ער זיכער געווען אפגעהיטן פון עבירות די גאנצע יאר.

דער יצר הרע האט ליב צו צעברעכן א מענטש און אים נאר דערמאנען פון די שלעכטע זאכן אין וואס ער איז דורכגעפאלן. אנשטאט דער מענטש זאל זיך פרייען מיט די פילע גוטע זאכן וואס ער טוט, יעדער איד איז אנגעפולט מיט מצות, אזוי ווי חז"ל זאגן (ברכות ב"ז): אויפ'ן פסוק (שיר השירים ד, ז) "כפלה הרמון רקתו" - אפילו ריקנים שפך מלאים מצות

א גוט ווארט בעט דעם אייבערשטן: "רבוננו של עולם, העלף מיר איד זאל שפירן א

טעם אינעם יום טוב פסח, איד זאל שפירן א טעם אין די הייליגע מצות, אין די הייליגע כזיתים", אז מען בעט דעם אייבערשטן איז מען זוכה צו שפירן א טעם און צו זיין פרייליך ווען מען איז מקיים די מצות.

אזוי ווי די מעשה גייט מיט רבי נחמן טולטשינער זכר צדיק לברכה, ער האט אויפגעשטעלט פאר זיין רבי - רבי נתן - די סוכה; א גאנצן ערב סוכות האט ער געארבעט זייער שווער אויף די סוכה, עס זאל זיין שייך און שטארק. ביינאכט ביי די סעודה האט רבי נחמן טולטשינער געזאגט פאר רבי נתן אז מען שפירט אן אנדערע טעם אין די סוכה ווען מען האט זיך געפלאגט דאס אויף צו שטעלן.

האט אים רבי נתן געענטפערט: "דאס האסטו נאך נישט פרוברט, צו בעטן א גאנצן טאג דעם אייבערשטן: "רבוננו של עולם, הטעמינו טעם סוכה, העלף מיר איד זאל שפירן א טעם אין די סוכה, וואס פאר א טעם מען שפירט דעמאלט".

דערפאר זאלסטו דאס נאכמאכן, דו זאלסט בעטן: "רבוננו של עולם, העלף מיר איד זאל שפירן א טעם אינעם יום טוב פסח, איד זאל שפירן א טעם אין די הייליגע מצות, אין די הייליגע כזיתים", וועסטו זען ווי דער אייבערשטער וועט דיר העלפן, דו וועסט האבן אן אנדערע פסח.

(עצרתו אמנה שמיי-אי תשי"פ)

זיך פרייען מיט די הייליגע מצות

אינמאל האט דער הייליגער רבי געהאלטן א מצה אין האנט און געזאגט: "אז מען האלט א מצה אין די האנט, האלט מען גאט אין די האנט". מען דארף זיין זייער פרייליך אז מען איז זוכה צו עסן די הייליגע מצה אום פסח. דער הייליגער צדיק הרה"ק רבי לוי יצחק מבארדיטשוב זי"ע פלעגט קושן די מצות ווייל ער האט אזוי שטארק ליב געהאט די הייליגע מצה און איז געווען אזוי פרייליך דערמיט. און אזוי ברענגט דער של"ה הקדוש (מסכת פסחים, באר הטב א"ח סימן תע"ז ס"ק א) אז ערליכע אידן פלעגן קושן די הייליגע מצות.

אין זוהר הקדוש (פרשת בא דף מ"א) ווערן די מצות אנגערופן "מיקלא דמהימנותא" - א מאכל פון אמונה. מיט יעדע שטיקל מצה וואס א איד עסט, גייט אריין אין אים אמונה. פארוואס עסט מען דען מצה? נאר ווייל דער אייבערשטער האט אזוי געהייסן, קומט אויס אז דאס איז איין שטיק אמונה. אין אן אנדער פלאץ אין זוהר הקדוש (פרשת תצוה דף קפ"ג): רופט ער אן די מצות "מיקלא דאסתא" - א מאכל פון רפואה. דאס עסן די הייליגע מצה ברענגט א רפואה אויפ'ן מענטש, סיי א רפואה ברוחניות און סיי א רפואה בגשמיות.

קומט אויס אז ווען א איד איז זוכה צו עסן די הייליגע מצה ווערט ער אויסגעוואשן אינגאנצן פון אינעווייניג און פון אינדרויסן; ער באקומט א לויטערע און ריינע אמונה, און ווערט אויסגעהיילט פון אלע סארט קרענק פיזיש און גייסטיש, ברוחניות און בגשמיות.

דער אמת איז אז די צוויי זאכן, אמונה און רפואה, גייען אינאיינעם. דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ה') אז אלע קרענק וואס א מענטש ליידט קומט נאר ווייל ער האט נישט קיינ אמונה. דאס איז ביי יעדע קרענק אזוי, אבער ספעציעל איז דאס אזוי ביי גייסטישע קרענק. ווען א מענטש ווערט זייער גערוועזן און גערעגט פון יעדע קלייניקייט וואס גייט נישט אזוי ווי ער וויל, ווען א מענטש טראכט נאר פון אנדערע מענטשן, ער איז מקנא א צווייטן און איז ברוגז אויף יעדן איינעם, אדער ווען א מענטש איז אלעמאל באזארגט, ער זארגט זיך שטענדיג וואס עס וועט זיין, ער האט פחדים און שרעק אז עס גייט קומען עפעס גאר געפערליכע זאכן, ער האלט אין איין איבערטראכטן א זאך און ער קען נישט פטור ווערן פון די מחשבות וואס פייניגן אים, און אזוי ווייטער זענען דא פארשידענע סארט גערווען קרענק פון וואס מענטשן ליידן געבער גאר אסאך. און די איינציגסטע וועג ווי אזוי אויסגעהיילט צו ווערן דערפון, ווי אזוי ארויסצוקריכן פון די אלע סארט שוועריקייטן און פראבלעמען, איז נאר דורך אמונה. ווען א איד נעמט אריין ביי זיך אין קאפ אז עס איז גארנישט דא אויף דער וועלט אויסער דעם אייבערשטן, קיינען קען אים נישט גוטס טון און קיינער קען אים נישט שלעכטס טון אן דעם אייבערשטן, קיינער קען גארנישט אנוועקנעמען פון אים אן לשות פונעם אייבערשטן; דאן ווערט זיין מוח אויסגעלייטערט און ער ווערט אויסגעהיילט פון אלע זיינע קרענק.

דערפער דארף מען זיך זייער פרייען מיט די הייליגע מצות, און בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל זוכה זיין צו די אלע גוטע סגולות וואס ליגט אין די מצות. נישט אז מען זאל מאכן אן אנגעצויגנדיקייט פון די מצות, און אריינברענגען איבריגע חומרות ווי אזוי צו עסן די מצה אויף פארשידענע וועגן וועלכע קענען צומאל אפילו זיין א סכנה, מען קען ווערן אזוי פארנומען מיט די איבריגע חומרות אז מען פארגעסט פונעם עיקר אז מען עסט די מצה נאר ווייל מיר גלייבן אין באשעפער וואס האט אונז געהייסן עסן די מצה, און מיט דעם דארפן מיר זיך זייער פרייען.

(קונטרס א פשר'ו פסח)

בריו פונעם ראש ישיבה שליט"א

זיי מחזק דיין משפחה נאך די טראגעדיע

בעזרת ה' יתברך

יום ד' פרשת צו, ז' ניסן, שנת תש"פ לפרט קטן לכבוד מיין טייערער ליבער ... גרו זאיר.

איך האב ערהאלטן די ביטערע נייעס איבער די פטיה פון דיין טאטן עליו השלום, דערליבער שרייב איך דיר דא אפאר טרייסט ווערטער, "המקום ינחם אותך בתוך שאר אבלי ציון וירושלים".

יעצט איז א צייט וואס דו דארפסט ווייזן שטארקייט פאר די משפחה, בפרט פאר דיין מאמע זאל זיין געזונט. דו דארפסט מחזק זיין אלעמען מיט אמונה, גלייבן אינעם אייבערשטן אז ער טוט נאר גוטס. מיר אידן גלייבן אין צוויי וועלטן, ביי אונז איז נישט דא אזא זאך ווי געשטארבן, ביי אונז איז דא נאך א לעבן אויבן אין גן עדן. א איד האט א נשמה וואס גייט ארויף צום אייבערשטן און דארט באקומט זי שוכר פאר געדע גוטע זאך וואס זי האט געטון אין לעבן און מען באקומט שוכר פאר אלע גוטע זאכן וואס די קינדער און אייניקלעך טוען ווייטער. אזוי זאלסטו זאגן פאר דיין קינדער: "זייד איך נישט געשטארבן, זייד איך ארויף אין הימל, אין גן עדן"; ביי גוים שטארבט מען, ביי אונז אידן איז דא צוויי וועלטן.

איך בעט דיר זייער טייערער ... גרו זאיר, שטארק זיך און זיי דער רוקן ביין פאר די גאנצע משפחה, בפרט פאר דיין טייערע מאמע; רעד דיבורי אמונה, אז אלעס וואס דער אייבערשטער טוט איז גוט און אלעס איז בהשגחה, מען דארף שטענדיג חזרון דעם פסוק (דברים לב ח): "הצור תמים פעלו, כי כל דרכיו משפט, אל אמונה ואין עול, צדיק וישר הוא", אלעס וואס דער אייבערשטער טוט איז מיט א פונקטליכע חשבון.

זיי ממשיך מיטן פארשפרייטן אמונה צווישן אידישע קינדער, דאס וועט זיין א גרויסע טובה פאר דיין טאטנס נשמה.

(עצתו אמונה צו תש"פ)

מיר ווערן אויסגעלייזט

זע צו קויפן פאר דיין ווייב א שיינע מתנה לכבוד יום טוב; בעט זיך איבער מיט איר, א שאר אריין צו גיין אין יום טוב נישט בשלום. בעט זיך איבער מיט איר, אפילו דו ביסט גערעכט. יעצט איז א צייט פון ארויס גיין לתרות, יעצט איז א צייט וואס מיר גייען ארויס פון אלע קטניות, פון אלע מחלוקות; מיר לאזן איבער פרעה, מיר לאזן איבער די מצרים, מיר גייען ארויס פון אלע נארישקייטן, מיר ווערן אויסגעלייזט. שוין צייט אויסצורוימען דעם ריכטיגן חמץ - די גאנה, דאס זיך גרויסהאלטן אויף א צווייטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין צו (פסחים קטז א): "ונאכל שם מן הדבקים ומן הפסחים"; און צו (מ"ה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראגו נפלאות", אמן.

(עצתו אמונה שמיני-א' תש"פ)

קרמו" - אפילו די לידיגייער צווישן די אידן זענען אויך פול מיט מצות ווי א מילגרומים, און מיט דעם דארף זיך א איד זייער פרייען. דער יצר הרע וויל דאך אבער נישט אז דער איד זאל זיך פרייען מיט די מצות, ער וויל נאר אז א איד זאל זיין טרויעריג און צעבראכן, ווייל ער ווייסט אז אזוי האט ער אריינגעכאפט דעם מענטש אין זיין זאק אריין. זיין א מענטש איז טרויעריג ווערט ער דערווייטערט פונעם אייבערשטן, ער פארלירט זיין חשק צו דינען דעם אייבערשטן. מיר טארן זיך אבער נישט לאזן פון אים, א איד דארף שטענדיג זיין פרייליך, ער דארף אויפזוכן די גוטע נקודות וואס ער האט אין זיך און מיט דעם זיך זייער פרייען, און דאן וועט אים דער אייבערשטער העלפן אז ער וועט טאקע ווערן אן אמת'דיגער ערליכער איד, ער וועט זיך אפלאזן פון אלעם שלעכטס (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן רמ"ב).

דער הייליגער נודע ביהודה האט געהאט א תלמיד וואס איז ליידער אראפ פון אידישן וועג ביז ער איז ל"ע געווארן א גלח און דערנאך א בישוף. דער נודע ביהודה האט זיך זייער מצער געווען אויף דעם אז עס האט געקענט פאסירן אזא זאך אז זיין תלמוד זאל ארויסגיין לתרבות רעה. ער האט פרובירט זיך צו טרעפן מיט דעם תלמוד און אים אליין פרעגן די סיבות וואס האבן אים געברענגט דערצו, ביז ער האט טאקע מצליח געווען זיך צו טרעפן מיט אים.

האט דער תלמוד דערציילט די מעשה ווי אזוי עס האט זיך אנגעהויבן, דאס איז געווען ווען ער איז געווען א בחור און ער האט געלערנט אין די ישיבה פונעם נודע ביהודה. דעמאלט איז געווען דער סדר אז די בחורים האבן געגעסן "טעג", יעדן טאג האבן זיי געגעסן ביי א צווייטן בעל הבית פון שטאט.

איינמאל אין אן ערב פסח האט דער בחור געגעסן ביי א בעל הבית, דער בעל הבית טע האט געמאכט א קארטאפל קוגל, און מען האט געטראפן א וויצל אינעם קוגל. דער בעל הבית האט געשיקט דעם בחור צום נודע ביהודה צו פרעגן אויב מען מעג עסן דעם קוגל, און דער בחור איז אריבער געגאנגען צום נודע ביהודה מיט די שאַל. דער נודע ביהודה האט אנגעהויבן מפלפל זיין אין די הלכה, "עס זענען דא פוסקים וואס זענען עס מתיר, און עס איז דא פוסקים וואס אסרן עס", "אבער למעשה" - האט דער נודע ביהודה אויסגעפירט - "האלט איך אז עס איז אסור" און ער האט געזאגט פאר'ן בחור פארוואס ער פסק'נט אזוי.

דער בחור איז אבער געווען זייער הונגעריג, עס איז געווען ערב פסח, ווען חמץ טאר מען שוין נישט עסן און מצה קען מען נאכנישט עסן, און פון גרויס הונגער האט דער בחור זיך געמאכט דעם חשבון אז דער נודע ביהודה האט דאך אויסגעריכנט עטליכע שיטות וואס האלטן אז מען מעג עס יא עסן... געטראכט און געטון, און ער האט אויפגעגעסן דעם גאנצן קוגל... און פאר'ן בעל הבית האט ער געזאגט אז דער נודע ביהודה האט עס גע'אסר'ט, און אז ער האט שוין פארברענט דעם קוגל.

גלייך נאכ'ן אויפגעסן דעם קוגל האט אבער דער יצר הרע אנגעהויבן ארבעטן אויף דעם בחור, "קוק ווי אזוי דו ביזט אזוי שטארק נכשל געווארן אז דו האסט געגעסן חמץ אום פסח וואס דאס איז אזוי הארב, און אזוי האט ער אריינגעברענגט אין אים א שטארקע מרה שחורה און יאוש אז ער איז שוין דערנאך ווייל ער האט עובר געווען אויף אזא הארבע איסור.

ביינאכט ווען דער בחור האט געדארפט ליינען קריאת שמע של המטה, האט ער געטראכט צו זיך "איך גיי יעצט ליינען קריאת שמע? איך האב דאך געטון היינט אזא הארבער איסור", און ער האט נישט געליינט קריאת שמע. אינדערפרי האט ער שוין אודאי זיך נישט געוואשן נעגל וואסער, ווייל ער האט דאך שוין עובר געווען אויף אן איסור פרת, און ער איז שוין סיי ווי אפגעריסן פון כלל ישראל, און אזוי איז עס געגאנגען ווייטער און ווייטער, פון איין עבירה צו נאך אן עבירה, ביז ער איז אזוי אראפגעפאלן אז ער האט זיך ל"ע געשמד'ט און געווארן א גלח, און דערנאך א בישוף.

פארשטייט זיך אז דער נודע ביהודה האט גערעדט מיט אים, ביז ער האט אים מחזיר בתשובה געווען, ער האט אוועקגעווארפן אלע זיינע נארישקייטן, און איז צוריק געווארן אן ערליכער איד.

זעט מען פון די מעשה די וויכטיגקייט פון דאס וואס דער רבי לערנט אונז אז מען דארף שטענדיג קוקן נאר אויף די גוטע נקודות וואס מען האט, ווייל אויב מען וועט זיך נישט שטארקן מיט די גוטע זאכן, נאר מען וועט קוקן אויף די שלעכטע חלקים וואס מען האט, קען מען זיך אזוי ווייט דערקייקלען ביז'ן אוועקגיין אינגאנצן פון אידישקייט רח"ל.

פארקערט, ווען א איד שטארק זיך צו קוקן נאר אויף די גוטע חלקים וואס ער האט, אפילו ווען ער קוקט זיך גוט אן און זעט אז ער איז זייער ווייט פונעם אייבערשטן, ער איז שוין ליידער דורכגעפאלן מיט שווערע עבירות, און פון דעסט וועגן שטארקט ער זיך צו קוקן נאר אויף די גוטע זאכן וואס ער האט געטון, דאן איז ער זוכה אז ער ווערט טאקע אן אמת'דיגער ערליכער איד.

רבי נתן זאגט אז משיח וועט איינגעמען די וועלט דורך דעם וואס ער וועט אריינברענגען דעם לימוד, אז מען דארף זיך נאר שטארקן און נאר קוקן אויף די גוטע זאכן וואס מען טוט און זיך פרייען מיט דעם, און אזוי זאגן חז"ל (פסיקתא דרבי כהנא) אז משיח וועט זיין אנגעטון מיט אזא בגד וואס וועט האבן אין זיך די גוטע זאכן פון אלע אידישע קינדער.

(קונטרס א פשר'ן פסח)

די לעבנסגעשיכט פון הייליגן רבי'ן (נט)

אין קורצן פון פרעגער: דער הייליגער רבי פארט ארום צו אלע קברי צדיקים אין די אומגעגענט פון טבריה.

רסב

דערנאך האט דער רבי געהייסן פאר זיין באגלייטער ר' יצחק אז ער זאל פארן קיין חיפה און דינגען א שייף צו קענען אהיימפארן. ר' יצחק איז טאקע גלייך אהיינגעפארן דינגען א שייף.

אנקומענדיג קיין חיפה, איז דעמאלט אנגעקומען א שייף מיט אסאך אידן, צווישן זיי דער הייליגער צדיק רבי יעקב שמשון משפטי'יווקא ז"ע, און אויף אסאך משולחים וואס זענען געשיקט געווארן פון ארץ ישראל צוזאמגענומען געלט אין חוץ לארץ פאר די ארץ ישראל'דיגע אידן, און מעצט זענען זיי צוריק געקומען מיט דאס געלט, און אזוי ווי ס'איז געווען דעמאלט דער פחד פון דעם מסור, האבן זיי גלייך איבערגעגעבן דאס גאנצע געלט פאר ר' יצחק, אז ער זאל עס טראגן אויף טבריה, און ביי זיי זאלן מען גארנישט טרעפן, ווייל זיי האבן זייער מורא געהאט פון די מסירות פון דעם מסור וואס האט געמסר'ט אז מ'ברענגט געלט קיין ארץ ישראל.

דאן האט ר' יצחק שוין נישט געקענט קויפן א בילעט פאר'ן שייף, ער האט גלייך געמוזט צוריקגיין קיין טבריה צו טראגן דאס געלט, און אנקומענדיג קיין טבריה האט ער דערציילט פאר'ן רבי'ן די גאנצע מעשה אז ער האט געמוזט גלייך צוריק קומען ברענגען דאס געלט פון די משולחים. האט דער רבי אים געזאגט, "זיארשיינליך וויל דער אייבערשטער אז מיר זאלן נאך זיין אין ארץ ישראל פאר נאך א שטיק צייט".

רסג

דער רבי האט געזאגט אז מ'זאל דינגען איינלען צו גיין קיין ירושלים, ווען דער הייליגער צדיק רבי אברהם קאליסקער ז"ע האט דאס אבער געהערט, האט ער געבעטן דעם רבי'ן ער זאל נישט גיין קיין ירושלים.

רסד

דערנאך איז אנגעקומען קיין טבריה דער הייליגער צדיק רבי יעקב שמשון משפטי'יווקא ז"ע, בינאכט האט ער געמאכט א גרויסע סעודה לכבוד דער הייליגן רבי'ן, ער האט זייער ליב געהאט דעם רבי'ן, און ער אסאך גערעדט מיט אים פריוואט, קיינער האט נישט מיטגעהאלטן וואס זיי האבן גערעדט צווישן זיך.

דעמאלט האט דער הייליגער רבי געמאכט שלום צווישן דעם הייליגן צדיק רבי יעקב שמשון משפטי'יווקא ז"ע, און דער הייליגער צדיק רבי אברהם קאליסקער ז"ע, ווייל זיי האבן פארדעם געהאט א מחלוקת איבער די געלט ווי אזוי עס צו צעטיילן, דער הייליגער צדיק דער בעל התניא ז"ע האט געקריגט אויף רבי אברהם קאליסקער ז"ע, און אסאך צדיקים - צווישן זיי אויף רבי יעקב שמשון משפטי'יווקא ז"ע - האבן געהאלטן מיט'ן בעל התניא ז"ע, אבער דארט ביי יענע סעודה האט דער הייליגער רבי שלום געמאכט צווישן זיי.

ביי די סעודה האט מען גערעדט דברי תורה ווי געווענליך, און אינצווישן האט רבי יעקב שמשון משפטי'יווקא ז"ע געפרעגט אויף דעם וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פסא מציעא לז) אז ווען מ'ווייסט נישט צו וועמען עס באלאנגט די הונדערט און די צוויי הונדערט זה, זאל מען עס אנוועקלייגן ביז אלהו הנביא וועט קומען, און ער וועט זאגן צו וועמען עס געהער. האט דער צדיק געפרעגט אויף דעם אז אלהו הנביא איז דאך נאר איין ער, ווי אזוי קען ער באשטעטיגן צו וועמען דאס געלט באלאנגט, די תורה זאגט דאך (דברים י"ז ט) "על פי שני עדים א על פי שלשה עדים יקום דבר", אז מ'דארף האבן צוויי עדים צו באשטעטיגן א זאך.

יעדער איז געבליבן שטיל, און דער רבי האט אויך געשוויגן, און קיינער האט נישט געהאט וואס צו ענטפערן. מ'האט אבער געזען אויפ'ן רבי'ן אז ס'געפעלט אים נישט די קשיא, און דערפאר האט דער עולם אנגעהויבן מוטשען דעם רבי'ן ער זאל זאגן א תירוץ.

האט רבי זיי געענטפערט אזוי פלאחר יד, "חכמינו זכרונם לברכה זאגן דאך (ערויח ת"ז ט) אז אלהו הנביא וועט קומען צו דערנווייטערן די וועלכע מ'האט מקרב געווען מיט געוואלד, און צו מקרב זיין די וועלכע מ'האט דערנווייטערט מיט געוואלד, און דאס מיינט אז ער וועט דערנווייטערן דעם שקר און אריינברענגען דעם אמת, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שפח דק) אז די אמתיות פון "שקרא" זענען נאנט איינע צו די אנדערע, און די אמתיות פון "אמת" איז ווייט איינס פון אנדערן, דאס גייט אלהו הנביא טון, ער צוריק צוזאמברענגען דעם אמת וואס מ'האט דערנווייטערט, און מ'האט דערנווייטערן דעם שקר וואס איז יעצט לידער זייער נאנט. קומט אויס אז אלהו הנביא'ס ארבעט וועט זיין אריינצוברענגען אמת אויף דער וועלט, און דערפאר וועט מען שוין נישט דארפן בכלל צוקומען דעמאלט צו זיין עדות שאפט, ווייל דער לינגער וועלן אליין מודה זיין אויפ'ן אמת, אז די הונדערט זה איז זיינס און די צוויי הונדערט זה איז יענעם'ס.

דער תירוץ איז זייער שטארק געפאלן פאר'ן עולם דארט, און זיי האבן צוגעשטימט דערצו.

פארענענדיג קומט א"ה גענומען פון ספר "פעלת העדיון"

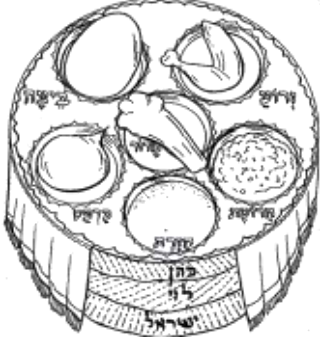
שאלות ותשובות ברסלב

ווי אזוי גרייט מען זיך צום יום טוב פסח פרייליכערהייט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געליינט א בריוו וואס איר האט געשריבן ווי אזוי מ'קען האבן א פרייליכע יום טוב, דאס האט מיר זייער איבערגענומען, צו זען ווי אזוי מ'קען זיך צוגרייטן צו א יום טוב מיט רואיגקייט און שמחה, יישר כח.

איך האב געוואלט בעטן אויב איר קענט שרייבן נאך איבער די גרויסקייט פון פסח, ווי אזוי מ'קען זיך צוגרייטן צום יום טוב ווי עס דארף צו זיין פון א רוחניות'דיגע שטאנדפונקט. און אויך אויב איר קענט שרייבן ווי אזוי מ'דארף זיך אומגיין מיט'ן רייניגן לכבוד פסח, ווי אזוי מ'קען דאס טון אויף א נאךמאלן אופן, נישט מיט קיין משוגענות'ן.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יישר כח

יום ב' פרשת ויקהל פקודי, י"ח אדר, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד ... גרו זאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מען דארף אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל זוכה זיין צו זיין שטענדיג פרייליך; ווען א מענטש איז פרייליך פארברענט ער אלע קליפות און זיי קענען נישט האבן קיין שליטה אויף אים, ווייל די גאנצע זאך פתגם ס"מ איז עצבות און מרה שחורה, וויינען און קלאגן, מה שאין כן ביים אייבערשטן שטייט (דברי תמים א טו, כז): "עז וחדנה במקמו", עס הערשט א שמחה; אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שפח לז): "אין השכינה שורה אלא מתוך שמחה", דער אייבערשטער רהט נישט ביי איינעם וואס איז טרויעריג, נאר ביי א מענטש וואס איז פרייליך; ווען א מענטש איז פרייליך איז ער ביי די קדושה און אזוי אויך פארקערט, ווען א מענטש איז בעצבות איז ער ביי די טומאה. דאס איז די וועג ווי אזוי א מענטש קען זיך מעסטן וואו ער האלט אויף דער וועלט.

דערפאר דארף מען זייער אסאך בעטן דעם אייבערשטן אויף שמחה, ווייל דאס איז דער שליסל צו אלע מדריות און צו אלע הייליגקייטן. ווען א מענטש דינט דעם אייבערשטן מיט שמחה, היט אים דער אייבערשטער אפ פון אלע שלעכטס און דאס איז א שמחה אויף פגם הברית, אזוי ווי עס שטייט (תהילים קד, לד לה): "אנכי אשמה בה", תתמו חטאים מן הארץ, ורשעים עוד אינם", ווען איך פריי זיך מיטן אייבערשטן איז: תתמו חטאים מן הארץ - איז מער נישט דא קיין עבירות (עין ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן קסט).

בפרט ווען מיר גרייטן זיך צו דעם גרויסן יום טוב פסח ווען מען איז זוכה ארויס צו גיין פון די טומאה, ווייל פסח גייט דאך יעדער איר ארויס פון גלות מצרים אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פסחים ט"ז): "חייב אדם לראות את עצמו כאלו הוא יצא ממצרים", דארף מען נאכמער מתפלל זיין אויף שמחה, ווייל אין די זעלבע צייט קומט דער יצר הרע און זוכט ווי אזוי ער קען אויפברענגן דעם איר, ווי אזוי ער קען אים אנוועק גנבצען זיינע מדריות און זיינע קדושות, ער זוכט ווי אזוי ער קען מאכן אז דער טאטע זאל זיך אויפברענגן אויף די קינדער, אדער מאן און ווייב זאלן זיך צעאמפען וכו'.

דערפאר דארף מען האבן ישוב הדעת און געדענקען נישט צו שרייען און זיך אויפברענגן אויף די שטוב; מענטשן מיינען אז שטויב איז חמץ און קינדער זענען די קרבן פסח. מוה"ר"ש פלעגט זאגן: "מען דארף געדענקען ווען מען מאכט פסח'דיג אז שטויב איז נישט קיין חמץ און קינדער זענען נישט קיין קרבן פסח", אזוי אויך דארף מען געדענקען אז א משהו פעס איז מדרויתא און א משהו עצבות איז חמץ גמור - אויף דעם העלפט נישט קיין ביטול א גאנץ יאר.

מען דארף זיך פרייען מיט די מצוות בפשיטות, ווייל דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב, סימן י"ב): "ויעקר הנהדרות הוא רק לילך בתמימות ובפשיטות, בלי שום חקמות", דער עיקר אידשקייט איז ווען מען פירט זיך פשוט אן קיין חקמות.

דער רבי איז געווען זייער שטארק קעגן חומרות (עין שיחות תר"ו, סימן רלה) ווייל חכמינו זכרונם לברכה זאגן (עבודה זרה ג'): "אין הקדוש ברוך הוא בא בטרוניא עם בריותיו", נאך זאגן חז"ל (פרכות כה): "לא נתנה תורה למלאכי השרת", דער אייבערשטער האט נישט געגעבן די תורה פאר מלאכים נאר פאר אמת מענטשן לויט דעם וועג ווי אזוי מיר קענען דאס מקיים זיין; דאס איז לגבי סתם חומרות, אבער אפילו אויף דאס וואס שטייט פון די פריערדיגע (עין בספר תרי"ג, פקס סא) אז יעדער איד זאל נעמען א מצוה וואס אין דעם וועט ער זייער מקפיד זיין <<<<<<

נאך פילע בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א אין אלע נושאים קען מען זען אינעם וועבנטליכן קונטרס "עצתו אמונה".

צו באקומען אין ישיבה, אדער רופט 4908-509-347

נישטא פארנוואס צו זארגן

יעדער פון אונז האט פילע סיבות פארנוואס זיך צו זארגן, מענטשן גייען ארום מיט דאגות א גאנצן טאג, מ'זאגט זיך אויף דאס און אויף יענען, "וואס וועט זיין? ווי אזוי וועט זיך עס אויסארבעטן?", ס'איז אלץ דא גענוג און נאך זאכן אויף וואס זיך צו זארגן.

דער אמת איז אבער אז מיט'ן זיך זארגן טוט מען גארנישט אויף, מ'ווערט נאר גערופען און אנגעצויגן, און מ'מאכט אויף אומרואיג אלע ארומיגע, און דאס הרג'ט דעם מענטש אינגאנצן, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פסחים 67): "לא תעיל דבנא בלבך, דגברי גברי קטלא דבנא", נעם נישט אריין קיין דאגות אין דיין הארץ, ווייל די דאגות האבן שוין גע'הרג'ט גאר שטארקע מענטשן.

דער אייבערשטער האט באשאפן די גאנצע וועלט, און ער אליין פירט די גאנצע וועלט, און דאס אלעס איז נאר מיט איין ציל, אז מיר זאלן אים אנערקענען, מיר זאלן געדענקען פון אים, און מיר זאלן טראכטן פון אים. אלעס וואס פאסירט מיטן מענטשן איז נאר א דערמאנונג פונעם אייבערשטן אז מיר זאלן צוריק קומען צו אים, אז מיר זאלן אנהויבן צו רעדן צו אים.

אנשטאט צו זיצן און דאג'ן, און גארנישט אויפטון דערמיט, לאמיר ענדערש עפענען דאס מויל און אנהויבן רעדן צום אייבערשטן אויף אונזער אפגאנג, אים דערציילן אלע צרות וואס מיר האבן, אלע שוועריקייטן וואס מיר גייען אריבער, אלע זאכן אויף וואס מיר זארגן זיך, און אים בעטן ער זאל אונז העלפן, און דאן וועלן מיר אנהויבן לעבן א געשמאקע זיסע לעבן, אן קיין שום דאגות און פראבלעמען.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ירושלמי ברכות, ט, א): "אם באה צרה לישראל, לא יציעק לא למלאך גבריאל ולא למלאך רפאל, אלא להקדוש ברוך הוא בעצמו", ווען עס קומט א צרה אויף א איד, זאל ער נישט שרייען צו מלאך גבריאל אדער צו מלאך רפאל, ער זאל שרייען נאר צום אייבערשטן אליין. ניטאמאל צו א מלאך זאל מען שרייען און זיך בעטן ווען א איד האט א פראבלעם, נאר צום אייבערשטן אליין זאל ער זיך ווענדן, און דאן וועט ער זיכער געהאלפן ווערן.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (גמרא, א"ל תצר צרת מחור, פי לא תרע מה ילד יום, שמא מחור בא ואינו, נמצא מצטער על העולם שאינו שלו", זארג זיך נישט אויף די צרות פון מארגן, ווייל דו ווייסט נישט וואס דער מארגן וועט ברענגן, אפשר וועסטו שוין מארגן נישט דא זיין, און דו האסט זיך אומזיסט געזארגט אויף א וועלט וואס איז נישט דיין'ס בכלל.

ווען א איד נעמט אין זיך אריין די ריינע אמונה, ער ווייסט און ער גלייבט אז נאר דער אייבערשטער איז דא, ס'איז גארנישט דא אויסער אים, ער פירט די גאנצע וועלט און ער פירט אונז אויף יעדן טריט און שריט, דאן וואלט ער זיכער נישט געדאג'הט אויף קיין שום זאך. דער אייבערשטער איז דאך מיט אונז, ביי אונז, און געבן אונז, און ער פירט אלעס מיט א גוטן און פונקטליכן חשבון, און מיר האבן זיך גארנישט וואס צו זארגן.

ווען א איד שטארקט זיך מיט אמונה, ער ווייסט אז דער אייבערשטער איז דא מיט אים שטענדיג, דאן וואלט ער געדענקט זיין מויל און אנגעהויבן רעדן מיט'ן אייבערשטן. ס'איז נישטא נאך א גרעסערע זאך וואס א מענטש קען טון ווי צו רעדן צום אייבערשטן. צו גיין אויף א שטיגע פלאץ וואו קיינער געפונט זיך נישט, און זיך גוט אויסרעדן דאס גאנצע הארץ צום אייבערשטן, אים דערציילן אלע זארגן, אים איבערגעבן אלע פחדים, אים בעטן אלעס וואס מ'דארף; מ'קען זיך גארנישט פארשטעלן וואסערע רעש דאס מאכט אין הימל, ווען א איד רעדט זיך אויס צום אייבערשטן.

ווי נאר א איד איז שטארק מיט אמונה און מיט תפלה, האט ער זיך שוין נישט וואס צו זארגן אויף קיין שום זאך, ער שפירט ווי ער ליגט אינעם אייבערשטן'ס הענט, און דער אייבערשטער פירט אים אויף גוטן וועג, און דער אייבערשטער וועט אים העלפן מיט אלעס וואס ער דארף.

(קונטרס זארג נישט)

און מחמיר זיין מיט אלע הידורים וכו', אזוי ווי מען זעט אין די גמרא (שבת ק"ח): "אביך במאי זהיר טפי וכו'", מיט דעם אלעס זאגט דער רבי אז מען מיינט נישט צו זאגן אז דער מענטש זאל אריינלייגן אין די מצוה חומרות פון שטות, שגעון און מרה שחורה, מען מיינט נאר צו זאגן אז ער זאל נעמען איין מצוה וואס אין דעם מצוה זאל ער מ'דקדק זיין אן קיין נארישע חומרות. הלואי זאלן מיר זוכה זיין צו מקיים זיין אלעס וואס דער אייבערשטער זאגט אין די תורה בפשיטות, ווייל דער עיקר אידישקייט איז תמימות ופשיטות, מען זאל זיך פרייען מיט די תורה ומצוות; עיין שם.

אפילו לגבי חומרות אום פסח האט דער רבי נישט געהאלטן אז מען זאל מקפיד זיין מיט חומרות וואס ברענגט מרה שחורה; דער רבי האט דערציילט אז ווען ער איז געווען יונג און ער האט נאכנישט געוואוסט דאס שעדליכקייט פון חומרות וכו' איז ער אויך אריין געפאלן אין דעם. ווען עס איז געקומען דער יום טוב פסח האט ער נישט געוואוסט וואס צו טון; יעדעס מאל איז אים אריינגעקומען נאך און נאך חומרות, ביז איין מאל האט ער געטראכט צו זיך: וואס טוט מען צו האבן ריינע וואסער אויף פסח, ווי אזוי קען איך אכטונג געבן צו האבן ריינע וואסער אויף פסח אן קיין חשש חמץ? דעמאלט איז געווען די סדר אז מען פלעגט אנשעפן וואסער פאר גאנץ פסח, אבער דער רבי האט געטראכט אז דאס איז נישט אזוי אויסגעהאלטן ווייל מען קען נישט אפהיטן די וואסער פאר דעם גאנצן יום טוב אז עס זאל נישט צו קומען צו דעם קיין משוה חמץ, ביז דער רבי האט געטראכט אז דאס בעסטע וואסער וואלט ווען געווען "קנואל וואסער", ווייל א קנואל האלט דאך אין איין קוועלן פרישע וואסער פסדן אן קיין שום חשש חמץ. אבער דאך וואו דער רבי האט געוואוינט איז נישט געווען קיין קנואל וואסער, האט ער געטראכט אנוועק צו פארן מיט די משפחה אויף יום טוב צו א פלאץ וואו עס איז דא א קנואל, אזוי שטארק זענען געווען זיינע חומרות אויף פסח; האט דער רבי אויסגעפירט: "אבער ברוך השם אז היינט דארף איך נישט קיין חומרות, היינט ווייס איך אז דער אייבערשטער האט געגעבן די תורה פאר מענטשן און נישט פאר מלאכים, היינט פריי איך זיך מיט די מצוות אליינס".

אז מיר שטייען יעצט פאר אונז הייליגע יום טוב דארפן מיר אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז מיר זאלן זיך פרייען מיט די מצוות, אזוי ווי דער הייליגער אר"י זאל האט געזאגט (עין הקדש ספר תנאים) אז ער איז צוגעקומען צו אלע זיינע מדרגות נאר צוליב דעם וואס ער האט זיך געפריידט מיט די מצוות פונעם אייבערשטן, אפילו מען זאל אים געבן די גאנצע געלט פון דער וועלט וואלט ער נישט אנוועק געגעבן קיין שום מצוה.

אז א איד פריידט זיך מיט די מצוות איז א סימן אז ער האט א ריינע אמונה און ער האט נישט קיין קשיות אויפן אייבערשטן, אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המדות שמחה א) "כשאדם עושה מצוה בשמחה, זה סימן שלבו שלם לאלקיו", ווען א מענטש פריידט זיך מיט די מצוות וואס ער טוט, איז א סימן אז דער מענטש איז אן ערליכער איד.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלקסט האבן העלחה אין אלע ענינים.

(עצתו אמונה ונקלה פקיד תשי"ח)

המקום ינחם אתכם

מיט א שווער הארץ זענען מיר זיך משתתף מיט די צער און ווייטאג פון מו"ה מנשה איצקאוויטש הי"ו וואס טרויערט אויף די פטירה פון זיין טאטע ר' צבי דוב בן ר' אברהם משה הלוי ז"ל מו"ה יודא פריינד הי"ו וואס טרויערט אויף די פטירה פון זיין טאטע ר' אברהם יעקב בן ר' שלום יוסף ז"ל המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים, סידורים, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו 347-509-4908 און מיר וועלן פרויבירן בעדיה עס צו שיקן צו אייך אהיים.

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר מו"ה מנחם שטיינבערג הי"ו צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב מו"ה ישראל שלום זעלקאוויטש הי"ו צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב דער אייבערשטער זאל העלפן זיי זאלן זען אסאך אידיש נחת פון דעם קינד פון אלע קינדער געזונטערהייט, דורות ישרים ומבורכים

קאראנע ווירוס!

קאראנע ניגונים, קורצע און לענגערע שיעורים איבער די קאראנע ווירוס, קאראנע חדר, קונטרסים, תפלות, אינטערוויוס, און נאך: קול ברסלב 212-444-9191 1, 1, 7

קוואל פון חיזוק (פריוען) - שיעורים; מעשיות מן תפלה; רעסעפיס; און נאך 03303502363 / 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / ארץ ישראל 845-351-9060 / 212-444-9191 צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות מן תפלה; און נאך 03303502361 / 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / ארץ ישראל 845-351-0910 / 212-444-9191 < BreslevCenter.com >